

**การพัฒนาหลักสูตรเสริมสมรรถนะการเขียนภาษาจีน
เรื่องชีวิตของฉันสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
Development of a Curriculum to Enhance Chinese Writing Competency
on My Life for Grade 4 International School Students**

จื้อเจียง หวง^{1*} และดวงจันทร์ เตียววิไล²

(Zhixiang Huang^{1*} and Duangchan Diowvilai²)

^{1*, 2}หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

อีเมลผู้แต่งหลัก : huangzhixiang00@gmail.com เบอร์โทร : 09 5678 5809

วันที่รับบทความ 5 สิงหาคม 2564

Received: Aug. 5, 2021

วันที่รับแก้ไขบทความ 4 ตุลาคม 2564

Revised: Oct. 4, 2021

วันที่ตอบรับบทความ 6 ตุลาคม 2564

Accepted: Oct. 6, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรเสริมสมรรถนะการเขียนภาษาจีนเรื่องชีวิตของฉัน สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 2) ศึกษาผลการใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนโรงเรียนนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนานาชาติแครนเบอร์รี่ จังหวัดลำปาง จำนวน 6 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 – 2564 เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ หลักสูตรเสริมสมรรถนะการเขียนภาษาจีนเรื่องชีวิตของฉัน หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบอัตนัยประจำหน่วย 5 หน่วย และขึ้นสรุปก่อนและหลังเรียน กำหนดให้เขียนเรื่อง คະแนนเต็ม 20 คະแนน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรเสริมสมรรถนะ การเขียนภาษาจีนเรื่องชีวิตของฉันมี 5 หน่วยการเรียนรู้ คือ 1. ร่างกายของฉัน 2. ครอบครัวของฉัน 3. โรงเรียนของฉัน 4. อาหารที่ฉันชอบ และ 5. ในหนึ่งวันของฉัน หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.64) หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.80) ผลการใช้หลักสูตร คือ นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 16.50$, S.D. = 1.38), ($\bar{X} = 12.17$, S.D. = 2.14) ตามลำดับ และด้านสมรรถนะการเขียนภาษาจีนเรื่องชีวิตของฉันอยู่ในคุณภาพดีมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 65.50

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตรเสริมสมรรถนะการเขียนภาษาจีน; หลักสูตรเสริมสมรรถนะการเขียนภาษาจีน เรื่องชีวิตของฉัน; สมรรถนะการเขียนภาษาจีน; นักเรียนโรงเรียนนานาชาติ

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop curriculum to enhance Chinese writing competency on my life and 2) to study the results of implementation. The targets were 6 International School students at Grade 4 of Cranberry International School, Lampang province, studying in second semester academic year 2020-2021. The tools were the curriculum to enhance Chinese writing competency on my life, learning units, learning management plans, subjective tests for 5 units and summative

test before and after implementation. The tests require to write the story, full scores 20 points. Percentage, mean and standard deviation were used for data analysis. The results found that: there was the curriculum to enhance Chinese writing competency on my life which composed of 5 learning units. They were 1. My body 2. My family 3. My school 4. My favorite food and 5. My one day. The developed curriculum had a suitable average at a high level ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.64). The learning units and the lesson plans had a suitable average, at a high level ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.80). The results of the implementation were that the students posttest scores were higher than pretest scores ($\bar{X} = 16.50$, S.D. = 1.38), ($\bar{X} = 12.17$, S.D. = 2.14) The Chinese writing competency on my life was at a high level, 65.50%.

Keywords: Development of a Curriculum to Enhance Chinese Writing Competency; Curriculum to Enhance Chinese Writing Competency on My Life; Chinese Writing Competency; International Students

บทนำ

ภาษาจีนเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญที่ใช้กันอย่างกว้างขวางและแพร่หลายเป็นภาษาที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารทางด้านการธุรกิจ การค้าขาย การท่องเที่ยว การศึกษาและยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดให้เกิดความเข้าใจอันดี อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่สมบูรณ์แบบและเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่ถูกกำหนดให้ใช้ในการประชุมขององค์การสหประชาชาติอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2554) ดังนั้น ประเทศต่าง ๆ จึงให้ความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน (Cui, 1997; Han Ban, 2012; Li, 2010; Wang, 2003) ปัจจุบันภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ของประชากรเชื้อชาติต่าง ๆ จำนวน 1,300 ล้านคน มีมากถึง 6,900 ภาษา ซึ่งภาษาที่มีผู้ใช้ในการสื่อสารด้วยการพูดมากที่สุดอันดับที่ 1 ได้แก่ ภาษาจีน โดยแบ่งเป็นผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา 873 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 67.15) และที่เหลือ 427 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 32.85) แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาจีนในปัจจุบันและอนาคต

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างแพร่หลาย และพยายามที่จะสร้างเสริมความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา แต่ผู้เรียนส่วนใหญ่กลับมีปัญหาในการเรียนภาษาจีนเป็นอย่างมาก เนื่องจากภาษาจีนเป็นภาษาที่มีตัวอักษรค่อนข้างสลับซับซ้อนและจดจำตัวอักษรได้ยาก จึงค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาจีนต่อผู้เรียนส่วนใหญ่ ดังที่ โจวเจี้ยน (Zhou Jian, 2552, หน้า 106) กล่าวว่า ปัจจุบันนี้ การเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติยังไม่บรรลุผลสำเร็จเท่าที่ควร นักเรียนใช้เวลาเรียนภาษาจีนนาน แต่คนที่สามารถนำไปใช้ได้จริงมีน้อย โดยเฉพาะการเรียนการสอนตัวอักษรจีน นักเรียนส่วนมากอ่านและเขียนตัวอักษรไม่ได้ จึงเกิดผลกระทบต่อการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับ นพาวรรณ ใจสุข (2556, หน้า 4) ที่ได้กล่าวไว้ว่าในการเรียนภาษาจีน การจดจำคำศัพท์หรือจดจำตัวอักษรให้ได้นั้น เป็นสิ่งที่ค่อนข้างยากเนื่องจากผู้เรียนต้องจำตัวอักษรเป็นตัว ๆ ซึ่งหากศึกษาไปได้ระยะหนึ่ง จะสังเกตได้ว่าคำบางคำ

ที่เรียนจะใช้ตัวอักษร 2 ตัวประกอบกันเป็น 1 คำ นั้นเป็นเรื่องที่แปลก เพราะถึงแม้ว่าจะทราบความหมายของคำนั้น ๆ แต่หากแยกตัวอักษรนั้นออกมากลับไม่รู้วาคำ ๆ นั้นมีความหมายว่าอย่างไร ดังนั้นการเรียนภาษาจีนที่ดีควรจะจดจำตัวอักษรจีนให้ได้ เพราะถ้าหากรู้ตัวอักษรจีน ผู้เรียนจะสามารถอ่านและเข้าใจในคำศัพท์ต่าง ๆ ได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้สามารถเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้อีกด้วย การจดจำและการเขียนตัวอักษรจีนได้ นับว่าเป็นทักษะที่สำคัญมากอย่างหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาจีนได้ดีและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนรู้ภาษาในระดับที่สูงขึ้นอีกด้วย ดังเช่น ไซ่ ยูฉิน (Cai Yuqin) (2552, หน้า 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนตัวอักษรจีนไว้ว่า การเรียนตัวอักษรจีนเป็นพื้นฐานของการอ่านและการเขียนภาษาจีน เป็นองค์ประกอบสำคัญในด้านการเรียนการสอนภาษาจีน สอดคล้องกับคำกล่าวของ หาน เจียนถัง (Han Jiantang) (2547, หน้า 114) ที่กล่าวว่า ตัวอักษรจีนเป็นหน่วยโครงสร้างพื้นฐานของภาษาจีน ซึ่งตัวอักษรประกอบเป็นคำศัพท์ คำศัพท์ประกอบเป็นกลุ่มคำ และกลุ่มคำประกอบเป็นประโยค ตัวอักษรจีนแต่ละตัวมีความหมาย และสามารถประสมกับตัวอักษรอื่นเป็นคำศัพท์ใหม่ เพราะฉะนั้นตัวอักษรจีนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อภาษาจีน

ในการเรียนภาษาส่วนใหญ่จะเน้นอยู่ทั้งหมด 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งในการเรียนภาษาจีนก็เหมือนกัน จะเรียนรู้จากการฟังก่อนแล้วพัฒนาต่อเป็นการพูด เมื่อพูดได้แล้วจะมาสู่ในขั้นตอนของการอ่านและการเขียน ซึ่งในการเรียนภาษาจีนนั้นการเขียนมีหลักการวิธีการเขียนของภาษาจีน มีกฎและหลักการเขียนที่ตายตัว ทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่ยากสำหรับเด็กและผู้ที่ยังเรียนภาษาต่างประเทศ ทำให้ผู้เรียนนั้นรู้สึกว่ายากแล้วไม่อยากเรียนภาษาจีน

โรงเรียนนานาชาติแคว้นเบอร์รีได้เล็งเห็นความสำคัญในภาษาจีนจึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนให้เด็กนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 ผู้วิจัยได้พบว่า ที่ผ่านมามีการเปลี่ยนตัวครูผู้สอนหลายครั้งทำให้การเรียนการสอนไม่มีความต่อเนื่อง และยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ไม่มีแบบเรียนที่เป็นมาตรฐาน อีกทั้งเวลาในการเรียนภาษาจีนในห้องเรียนมีน้อยมากเมื่อเทียบกับเวลาเรียนในวิชาภาษาอังกฤษและภาษาไทย เนื่องจากเป็นภาษาที่สามขาดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และฝึกฝนและหาโอกาส ในการพูดคุยภาษาจีนนอกห้องเรียนได้ยาก ทำให้การเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร นักเรียนยังไม่สามารถเขียนคำศัพท์ตัวอักษรจีนและเขียนเป็นประโยคเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงปัญหาดังกล่าวจึงได้จัดทำหลักสูตรการเรียนภาษาจีน เรื่องชีวิตของฉันเพื่อเสริมสมรรถนะการเขียนสื่อสารเรื่องราวในชีวิตประจำวันโดยใช้คำศัพท์ภาษาจีนที่เหมาะสม และการใช้ประโยคที่มีโครงสร้างไวยากรณ์ ที่ถูกต้องในการนำเสนอความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวนักเรียน

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาหลักสูตรเสริมสมรรถนะการเขียนภาษาจีน เรื่องชีวิตของฉันสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และเพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

ขอบเขต

1. ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 คน โรงเรียนนานาชาติแครนเบอร์รี่ ตำบลชมพู อำเภอเมืองลำปาง ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปี 2563 – 2564

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ การเขียนคำศัพท์ ประโยคสั้น ๆ และเรื่องราวชีวิตของฉัน เป็นภาษาจีนประกอบด้วย 5 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้ ร่างกายของฉัน ครอบครัวของฉัน โรงเรียนของฉัน อาหารที่ฉันชอบและในหนึ่งวันของฉัน

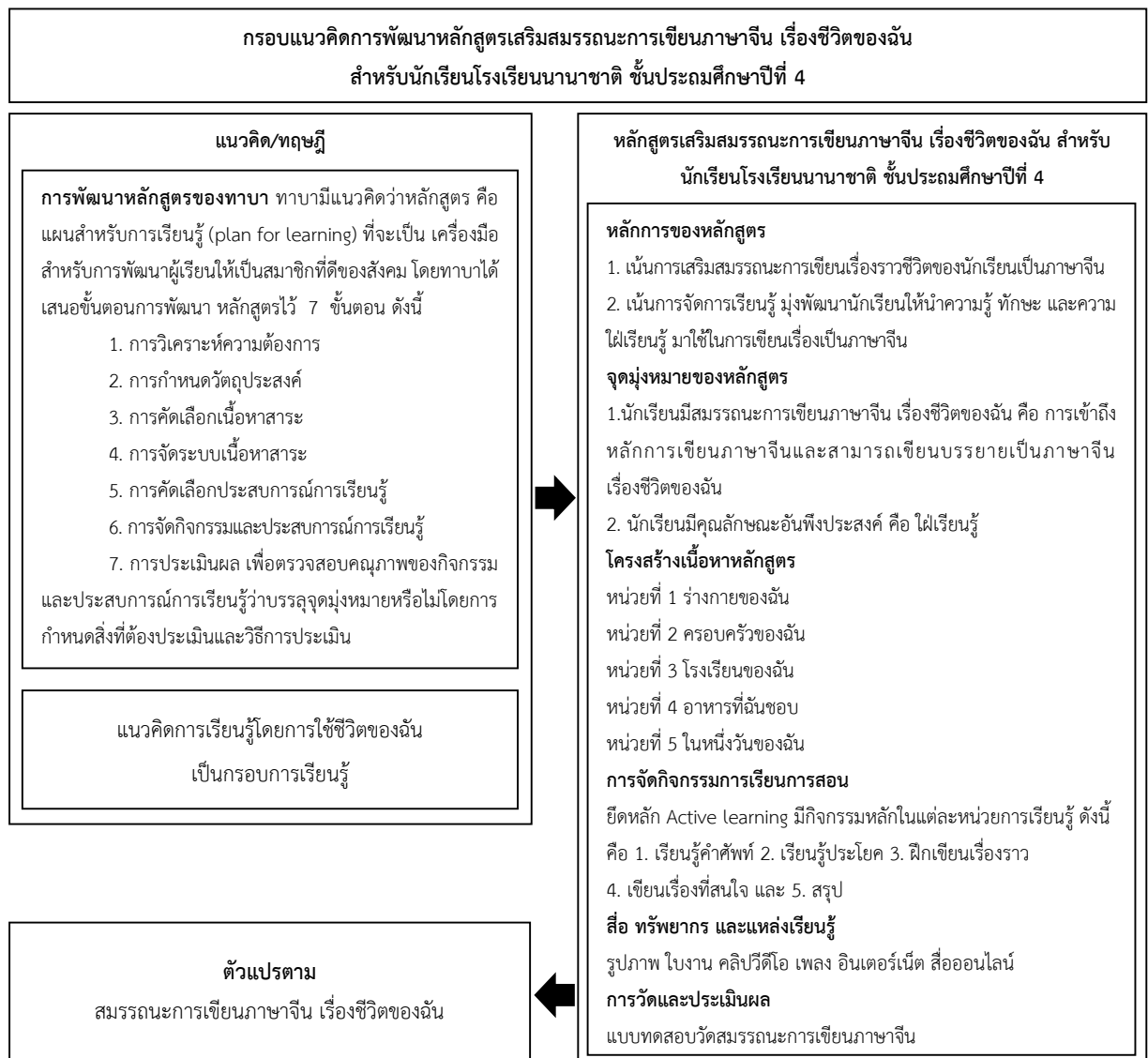
3. ขอบเขตด้านเวลา คือ ภาคเรียนที่ 2 ปี 2563 - 2564 ใช้เวลาทดลอง 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวมทั้งหมด 15 ชั่วโมง

4. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรเสริมสมรรถนะการเขียนภาษาจีน เรื่องชีวิตของฉัน

ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถนะการเขียนภาษาจีนเรื่องชีวิตของฉัน กรอบความคิด/สมมติฐานการวิจัย

กรอบแนวคิด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย หลักสูตรเสริมสมรรถนะการเขียนภาษาจีน เรื่องชีวิตของฉัน หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดสมรรถนะการเขียนภาษาจีน เป็นแบบทดสอบอัตนัยประจำหน่วยการเรียนรู้ 5 หน่วย และซีทสรุปก่อนและหลังเรียน กำหนดให้ เขียนเรื่องเป็นภาษาจีน คะแนนเต็ม 20 คะแนน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยใช้แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรของ Tabá (อ้างถึงใน วิชัย วงษ์ใหญ่, 2554, หน้า 50) ซึ่งมีอยู่ 7 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและสังคม ขั้นที่ 2 การกำหนดจุดมุ่งหมาย ขั้นที่ 3 การเลือกเนื้อหาสาระ ขั้นที่ 4 การจัดและรวบรวมเนื้อหาสาระ ขั้นที่ 5 การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ขั้นที่ 6 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และขั้นที่ 7

การประเมินผล เพื่อตรวจสอบกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้รวมทั้งวิธีการประเมินผลว่า บรรลุตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ประเมินคุณภาพเครื่องมือทั้งหมดที่พัฒนาขึ้น เมื่อผ่านการรับรองจริยธรรม ได้นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ เพื่อหาคุณภาพ ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น แบบทดสอบวัดสมรรถนะการเขียนภาษาจีน กำหนดสถานการณ์ให้เขียนภาษาจีน มีเกณฑ์ประเมินชิ้นงาน เกณฑ์การให้คะแนน 4 ประเด็น ได้แก่ 1. จำนวนตัวอักษร 2. ความถูกต้องของคำศัพท์ 3. โครงสร้างไวยากรณ์ และ 4. การเขียนเรื่องราว โดยพิจารณาองค์ประกอบในการเขียนคือการเรียงลำดับเหตุการณ์เป็นเรื่องราว มีเนื้อหาตรงตามหัวข้อเรื่อง ที่กำหนดไว้ ใช้คำศัพท์สละสลวยเหมาะสมกับเรื่องราว และมีความคิดเป็นของตัวเองใช้ในการสร้างสรรค์เรื่องราว มี 4 ระดับคุณภาพ คือ

คะแนน 17 – 20 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 14 – 16 หมายถึง ดี

คะแนน 11 – 13 หมายถึง พอใช้

คะแนน 0 - 10 หมายถึง ปรับปรุง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และหาคุณภาพแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำเอกสารชี้แจงและเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย ให้ผู้ปกครองพิจารณา ชี้แจงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรฯ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจกับผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองและกลุ่มเป้าหมาย ให้กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบก่อนเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย ชีทสรุปก่อนเรียน กำหนดให้เขียนเรื่อง 1 ชั่วโมง ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามหลักสูตรรวม 15 ชั่วโมง ในชั่วโมงวิชาภาษาจีน มีการประเมินงานเขียนระหว่างเรียนในหน่วย การเรียนรู้ทั้ง 5 หน่วยการเรียนรู้ เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมตามหลักสูตร ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ หลังเรียน นำผลไปวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา

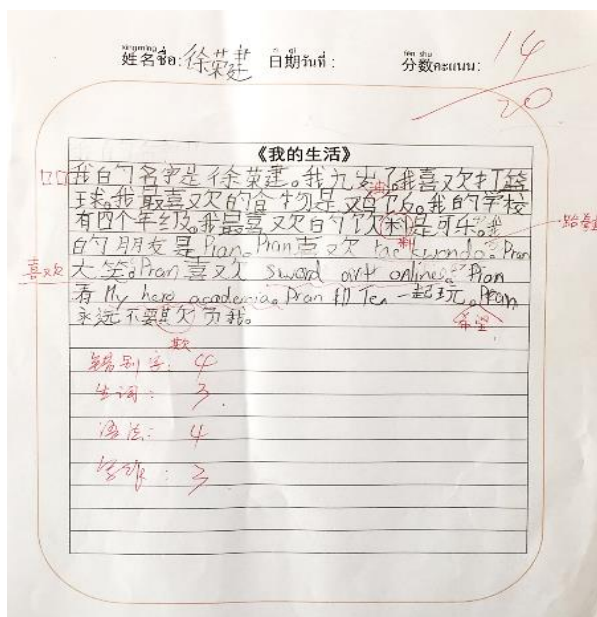
1. ผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมสมรรถนะการเขียนภาษาจีน เรื่องชีวิตของฉัน สำหรับนักเรียน โรงเรียนนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้หลักสูตรประกอบด้วย ความนำ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะการเขียนภาษาจีน โครงสร้างหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ แนวทางการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ผลการประเมิน ความเหมาะสมขององค์ประกอบ โดยรวมทั้ง 9 ด้านของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.64) ผลการประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ 5 หน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้ 15 แผนมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.80) หน่วยการเรียนรู้ 5 หน่วย คือ 1. ร่างกายของฉัน 2. ครอบครัวของฉัน 3. โรงเรียนของฉัน 4. อาหารที่ฉันชอบ และ 5. ในหนึ่งวันของฉัน

2. ผลการใช้หลักสูตรฯ พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 16.50$, S.D. = 1.38), ($\bar{X} = 12.17$, S.D. = 2.14) ตามลำดับ และด้านสมรรถนะการเขียนภาษาจีน เรื่องชีวิตของฉัน อยู่ในคุณภาพดี มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 65.50

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบสมรรถนะการเขียนภาษาจีน เรื่องชีวิตของฉัน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 6 คน

คนที่	คะแนน (20 คะแนน)		ความแตกต่างของคะแนน ก่อนเรียนและหลังเรียน
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	13	17	4
2	10	16	6
3	13	17	4
4	14	18	4
5	14	17	3
6	9	14	5
รวม (N = 6)	73	99	26
$\bar{X}$	12.17	16.50	4.33
S.D	2.14	1.38	1.03
ร้อยละ	60.83	82.50	21.67

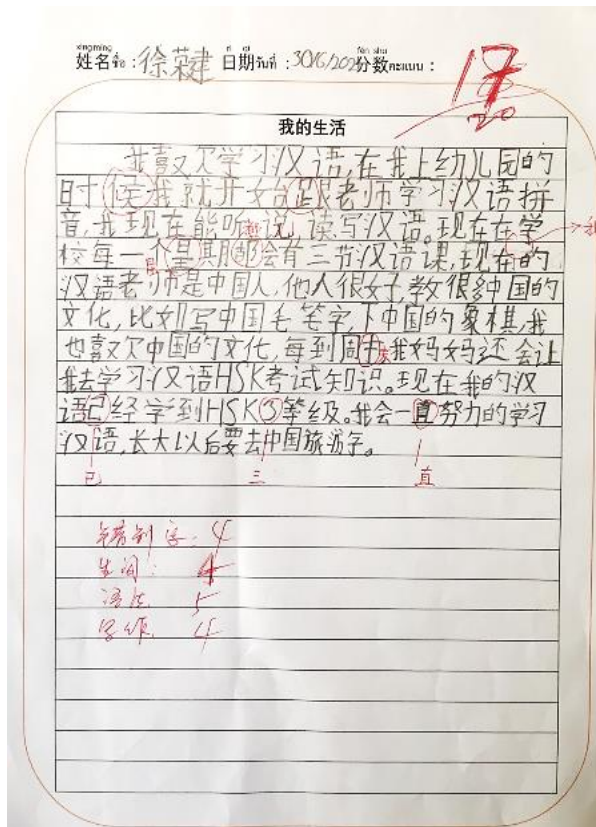
ภาพเปรียบเทียบผลงานความก้าวหน้าการเขียนเรื่องชีวิตของฉันก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนที่มีผลคะแนนสูงที่สุด

งานเขียนก่อนเรียน

ชีวิตของฉัน (แปล)

ผมชื่อ... ผมอายุ 9 ปี ผมชอบเล่นบาสเกตบอล อาหารที่ผมชอบที่สุดคือ ข้าวมันไก่ โรงเรียนของผมมี 4 ชั้นปี เครื่องดื่มที่ผมชอบที่สุด คือ น้ำโค้ก เพื่อนของผม คือ Pran Pran ชอบ Taekwondo Pran ชอบยิมกว้าง Pran ชอบ Sword Art Online Pran ดู My Hero Academia Pran กับ Ten เล่นด้วยกัน หวังว่า Pran จะไม่ร้างแถม

งานเขียนหลังเรียน

ชีวิตของฉัน (แปล)

ผมชอบเรียนภาษาจีน ผมเรียนภาษาจีน ตั้งแต่อนุบาล เรียนพินอิน ตอนนี้ผมสามารถฟัง พูด อ่าน ภาษาจีนได้ ตอนนี้ที่โรงเรียนทุกอาทิตย์จะมีวิชาภาษาจีน ทั้งหมด 3 คาบ ตอนนี้ครูสอนภาษาจีน คือ ครูคนจีน ครูใจดีสอนวัฒนธรรมของจีน เยอะมาก เช่น เขียนพู่กันจีน เล่นหมากรุกจีน ผมชอบวัฒนธรรมจีน ทุกสุดสัปดาห์แม่จะให้ผมไปเรียนภาษาจีนเพื่อสอบ HSK ตอนนี้ภาษาจีน ตอนนี้อ่านภาษาจีนของผมนั้นถึง HSK ระดับ 3 แล้ว ผมจะพยายามเรียนภาษาจีน โตขึ้นผมจะไปเที่ยวประเทศจีน

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรพบว่า องค์ประกอบของหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้สร้างหลักสูตรโดยใช้แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรของทาบา (อ้างถึงใน วิชัย วงษ์ใหญ่, 2554) ที่มีความเชื่อว่าผู้สอนควรมีส่วนในการออกแบบหลักสูตรมากกว่าคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร โดยผู้สอนจะค่อย ๆ เริ่มสร้างหลักสูตรจากหน่วยการเรียนรู้ย่อย ๆ แล้วปรับขยายเป็นหลักสูตร ผู้วิจัยใช้แนวคิดหลักสูตรของ Kenya Institute of Curriculum development – 4ICD (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) ที่นิยามไว้ว่า หลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-Based Competence) เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นในสิ่งที่ผู้เรียนได้รับการคาดหวังให้กระทำ นอกจากนั้นผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในทุกหน่วยการเรียนรู้ สรุปได้เป็นขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การคิดอย่างลึกซึ้ง จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ วางแผน แก้ปัญหา ก่อนลงมือเขียนภาษาจีนจริง ขั้นที่ 2 เป็นขั้นตอนการสนทนากันและระดมสมอง จัดให้ผู้เรียนได้พูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ร่วมกับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน รวมไปถึงการร่วมกันวางแผนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน ทดลองฝึกปฏิบัติเพื่อหามุมมองความคิดใหม่ ๆ ขั้นที่ 3 การสร้างต้นแบบเพื่อที่จะแสดงออกซึ่งแนวความคิดต่าง ๆ จัดให้ผู้เรียนฝึกการเขียนภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ได้ชี้แนะแนวทางหรือสาธิตวิธีการการเขียนภาษาจีน ให้ผู้เรียนทราบก่อนลงมือปฏิบัติจริง คอยดูแลช่วยเหลือผู้เรียนขณะเขียนอย่างใกล้ชิดขั้นที่ 4 การนำเสนอ เพื่อที่จะได้ผลสะท้อนกลับ จัดให้ผู้เรียนนำเสนอชิ้นงานของตนเอง

หน้าชั้นเรียนหลังผลงานเสร็จสมบูรณ์ โดยให้ผู้เรียนชี้แจงถึงปัญหา เทคนิควิธีการการเขียนภาษาจีนให้ผู้สอนและเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน ร่วมชี้แนะแนวทาง ในการแก้ไขและปฏิบัติงานในครั้งต่อไป

2. ผลการใช้หลักสูตรฯ พบว่า สมรรถนะการเขียนภาษาจีนของนักเรียนอยู่ในระดับคุณภาพดี มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 65.50 หมายความว่า นักเรียนมีสมรรถนะการเขียนภาษาจีนดีขึ้น โดยหน่วยการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 5 ผลงานมีการพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเรื่อย ๆ และจากการวิเคราะห์ผลคะแนนชิ้นงานของนักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนคนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 4 มีคะแนนรวมชิ้นงานมากที่สุด สืบเนื่องมาจากนักเรียนมีความตั้งใจในการเขียนงาน สมรรถนะการเขียนภาษาจีน โดยสังเกตจากผลงานตามเกณฑ์ ส่วนนักเรียนที่มีคะแนนรวมชิ้นงานในระดับรองลงมา โดยรวมมีความตั้งใจปฏิบัติงานเขียนภาษาจีนเป็นอย่างดี แต่ยังขาดการสร้างสรรค์งานให้โดดเด่น ขาดการวางแผนงานที่ดี ซึ่งสังเกตได้จากผลงานเช่นกัน โดยสัปดาห์ท้าย ๆ มีความตั้งใจมากขึ้น กล่าวที่เปลี่ยนแปลงและพัฒนาผลงานตนเอง ส่วนนักเรียน คนที่ 3 คนที่ 5 และคนที่ 6 ที่คะแนนมีการเปลี่ยนแปลง โดยรวมแล้วมีการพัฒนาผลงานตนเองอย่างต่อเนื่อง ตั้งใจปฏิบัติงานมากขึ้น แต่ยังไม่กล้าแสดงออกในการสร้างสรรค์งาน ผู้วิจัยจัดกิจกรรมเสริมเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนปรับเจตคติที่มีต่อการเขียนภาษาจีน จนผู้เรียนสามารถพัฒนาผลงานให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ กิจกรรมการเรียนการสอนที่กล่าวมาสอดคล้องกับนักวิจัยหลายคน เช่น จาง เยียนเฟิง (Zhang Yanfeng) (2557, หน้า 9) ได้ทำการวิจัยเรื่องวิธีการปรับปรุงการเขียนบทความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา พิมพ์ ทองวิจารณ์ (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่องชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชู ชุ่ยหลิง (Shu Cuiling) (2564, หน้า 1) ได้กำหนดการเขียนเรื่องภาษาจีน และเหมิง ชิว (Meng Qiu) (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยเหตุดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่าการใช้หลักสูตรเสริมสมรรถนะการเขียนภาษาจีน เรื่องชีวิตของฉัน สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้

ควรปรับใช้ ยึดหยุ่นสาระ และกิจกรรมได้ตามบริบท หรือศักยภาพผู้เรียนในระดับชั้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น ควรให้เวลานักเรียนในการเตรียมตัวและคิดเกี่ยวกับวิธีการเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับการเขียนเรื่องชีวิตของฉัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำไปเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรในชั้นเรียนอื่น ๆ ในลักษณะเชื่อมโยงบูรณาการกับกลุ่มสาระอื่น ๆ และวิจัยและพัฒนาในรูปแบบออนไลน์

เอกสารอ้างอิง

- จาง เยียนเฟิง (Zhang Yanfeng). (2557). 简谈如何提升小学生写. โรงเรียนประถมและมัธยม
ในเมืองเว่ยเหมี่ยว มณฑลเป่ย์ มณฑลเจียงซู. [ออนไลน์] แหล่งที่มา <http://www.cnki.net>.
- โจว เจี้ยน (Zhou Jian). (2552). 汉字教学理论与方法. 北京: 北京大学出版社.
- ชู ชู่หลิง (Shu Cuiling). (2564). 广西民族师范学院.
- ไช่ ยูฉิน (Cai Yubin). (2552). 识字教学方法及改革. 学术论文. 人民教育出版社小学语文编辑室.
- นพวรรณ ใจสุข. (2556). การพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน ของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2. วิจัยในชั้นเรียน. วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์.
- พิมล ทองวิจารณ์. (2548). ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา. อุดรธานี.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อาร์ แอนด์
ปรินท์.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2554). คู่มือการอบรมและปฐมนิเทศครู
ทายาทสอนภาษาจีนและครูทุนครูทายาทที่สำเร็จการอบรมจากประเทศจีน. กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). รายงานผลการวิจัยและพัฒนา กรอบสมรรถนะผู้เรียน
ระดับประถมศึกษาตอนต้น สำหรับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. นนทบุรี: 21 เซ็นจูรี.
- หาน เจียนถัง (Han Jiantang). (2547). 汉字文化图说. 北京: 北京文化语言大学出版.
- เหมิง ชิว (Meng Qiu). (2555). การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต.
ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Cui, Y.H. (1997). The major of teaching Chinese to foreigners in summary. Spring
Volume of Chinese Cultural Studies. [In Chinese]
- Han Ban. (2012). Confucius Institute Headquarters (Han ban). Retrieved from
<http://www.hanban.edu.cn/>. [In Chinese]
- Li, K.Y. (2010). More than 40 million people of the world learning Chinese.
Retrieved from <http://news.xinhuanet.com/2010-08/19/c-13452457.htm>. [In
Chinese]
- Wang, L.J. (2003). From teaching Chinese to foreigners for International education
in Chinese: Global trends in teaching and learning Chinese language.
Chinese Teaching in the World. [In Chinese]
- _____. 10 ภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดในโลก (World's Top Languages). [เว็บบล็อก].
แหล่งที่มา <http://th.interscholarship.com/tonsung/1440>.